

OTROŠKA BOŽIČNICA (pripravila s. Ivanka Zakrajšek HMP)

(Staršem veroučencev:

Pred nami je najlepši družinski praznik božič. Na božič bo sveta maša posebej za najmlajše. To sveto mašo naj bi oblikovali otroci predšolskega verouka, seveda z vašo pomočjo. Uprizorili bi žive jaslice na zelo preprost način. Za popestritev bi otroci zaigrali igrico - SPREJEM KRALJA. Vse se dogaja v gozdu, kjer se razne živali pripravajo kdo bo sprejel kralja. Pošiljam vam tekst v celoti, da bi ga doma z otrokom dobro prebrali. Podčrtan stavek pa naj bi se vaš otrok naučil na pamet. Za tisto žival, ki jo bo predstavljal vas prosim, da bi mu naredili zelo preprost kostum.)

osebe:

Marija, Jožef, angel, trije pastirji;
kronist, sraka, lev, lisica, žirafa, opica, sinička, osliček, voliček, vrabčka, čebelica;

Poslušajte vsi ljudje,
sveti Jožef v mesto gre,
sveti Jožef in Marija
gresta v mesto Betlehem.

(Pojejo vsi navzoči, Jožef in Marija gresta po cerkvi.)

Ko pa v mesto prideta,
prenočišča iščeta.
Oj, ti mesto betlehensko,
da nas nočeš prenočit.

(Jožef in Marija trkata na klopi po cerkvi in prosita.)

Ko pa iz mesta prideta,
bajtico zagledata.
Tam na gmajnci v revni štalci
jer rodila Jezusa.

(Jožef in Marija se napotita v hlevček kjer so jasli. Marija Jezuščka položi v jasli in pove uspavanko.)

Marija:
Spavaj, spavaj sinek moj!
Mirni vsi so logi,
miren ves je Betlehem,
Betlehem ubogi.

Spavaj, spavaj sinek moj!
Zvezde ti z višave
kakor soncu novemu,
sipajo pozdrave.

angel (gre k pastirjem in jim oznani:.) Oznanjam vam veliko veselje: jesus se je rodil.

(pastirji začudeno gledajo angela)
prvi pastir: Kje se je rodil? Ali je to mogoče?
drugi pastir: Pojdim ga pogledat!
tretji pastir: Kaj mu bomo nesli? Nesimo mu svoja srca!

Vsi zapojmo iz srca
v slavo Jezusa Boga,
da nam Dete betlehensko
blagoslov svoj sveti da.

(Pojejo vsi navzoči, medtem gredo pastirji v hlevček in počastijo Jezusa. Sedejo zraven Jožefa in Marije.)

recitacija:

Temna je božična noč,
mraz in veter okrog koč,
v meni melodija,

ki jo poje mi srce,
potopljeno v misli te:
Jezušček, Marija...

igra:

SPREJEM KRALJA

(po igri se nadaljuje sveta maša)

Poznate srako? Vsak gozd jo ima... da mu prinaša novice. Nekega dne se je drla bolj kot ponavadi:
"Novica! Novica! Izredna novica!"

Priskakljali so zajčki in našpičili svoja dolga ušesa. Medved je pribundal in ob njem so pribrenčale čebele - tudi one so hotele slišati novico. Srne so plaho pristopicale in se ozirale, če niso morda preblizu volka. Ta pa je ob lisici napeto vlekel na ušesa, kaj bo novega. Sploh pa se na takem zborovanju nasilje ne spodobi in je strogo prepovedano. Še ribice so pomolile glavice iz potoka in vrabčki so posedli na najbližjo vejo.

Sraka pa se je drla in drla: "Novica! Novica! Izredna novica!" Drla se je in drla, dokler niso prišle prav vse živali. Še osel in vol, ki ju nihče ni maral, sta se približala.

Sraka se je važno prestopila na veji, se odkašljala in dejala: "Torej..! Jutri pride v naš gozd kralj!"

"Kralj?!"

"Da, kralj."

Lev se je oglasil: "Slovesno ga moramo sprejeti. Jaz, ki sem kralj živali pa ga bom v imenu vseh pozdravil. "Morda bi bilo bolje, da ga pozdravim jaz," je rekla lisica. "Zvita sem in beseda mi hitro teče. Ti bi lahko osmešil sebe in vse nas.

"Če hočemo kralju izkazati čast, ga mora sprejeti najvišja oseba - to sem jaz" je rekla žirafa.

"Ne bodite smešni! Kralj bo utrujen in bo potreboval nekoga, ki bi ga zabaval. Jaz bom to storila", je rekla opica.

"Ne, mi ga bomo sprejeli z lepo pesmijo," so rekli ptički.

"Me mu bomo darovale med, gotovo bo lačen," so brenčale čebele.

Vpili so eden čez drugega. Nihče ni hotel popustiti. Samo vol in osel sta molčala.

Gotovo bi se prepirali še vso noč in ves dan, če ne bi od nekod pritekla sinička in prosila: "Pomagajte, pomagajte!"

Lev je zapovedal tišino in sinička je povedla: "V revni votlini se je rodil ljubek dojenček, pa ni nikogar, ki bi ga grel. Mamica in očka potrebujeta pomoč."

"Jaz ne morem, kralja čakam!"

"Jaz tudi ne!"

"Jaz tudi ne!" Kaj vendar misliš "Jaz naj grejem dojenčka?" so vsi po vrsti odklanjali.

Oslíček pa si je mislil: "Tako neumen sem in grda ušesa imam. Kralja ne morem sprejeti. In je rekel: "Jaz grem!"

"Ubogí otročiček, gotovo ga zebe!" je rekel vol in si mislil: "Preveč sem neroden in grd, da bi sprejel kralja. Dojenčka pa bi zelo rad videl."

Šla sta, sinička pa jima je kazala pot. Ostale živali so se prepirale, katera bo sprejela kralja.

Vol in osel sta prišla do votline.

"Poglej najprej ti," je rekel vol, "mene se bo ustrašil, ker sem tako grd.

"Osliček si je ušesa potlačil navzdol, da ne bi z njimi prestrašil dojenčka in pokukal v votlino.

"Kako je lep!" je vzkliknil.

Sveti Jožef se je ozrl, ker je slišal prerivanje in govorjenje pred votlino. Pomignil jima je, naj prideta notri. Osliček je stopil k jasicam in jezušček se je veselo igral z njegovimi dolgimi ušesi. Vol je dihal vanj, da ga ni zeblo in Jezušček se je smehljajal.

Sveti Jožef je zadovoljno pokimal. Marija je pobožala oslička in vola.

Angeli so nad votlino zapeli: "Rodil se je Kralj! Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje!"

Osale živali pa se še vedno kregajo in ne vedo, da so zamudile kraljev prihod.